

ANTJE SZILLATOVÁ A JAN BIRCK

TRAJER FERDA

NEJVĚTŠÍ SMRAĎOCH

bambóok

VELKÉ PÁTRÁNÍ ZAČÍNÁ!

bamboo k

Antje Szillatová

a

Jan Birck

uvádějí:

Antje Szillatová a Jan Birk
Frajer Ferda – Největší smradloch

Přeloženo z německého originálu Flätscher – Die Sache

Stinkt! by Antje Szillat, illustrated by Jan Birk

© 2016 dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG,

Munich/Germany

Lic.:Agentur Dr. Ivana Beil, Schollstr. 1,

D-69469 Weinheim

www.dtv.de

Translation © Tereza Těšínská, 2020

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou BAMBOOK

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 7562. publikaci

Překlad Tereza Těšínská

Jazyková úprava a korektura Radka Svobodová

Odpovědná redaktorka Olga Tesařová

Grafická úprava a sazba TypoText

První vydání, Praha 2020

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2020

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-1514-3 (ePub)

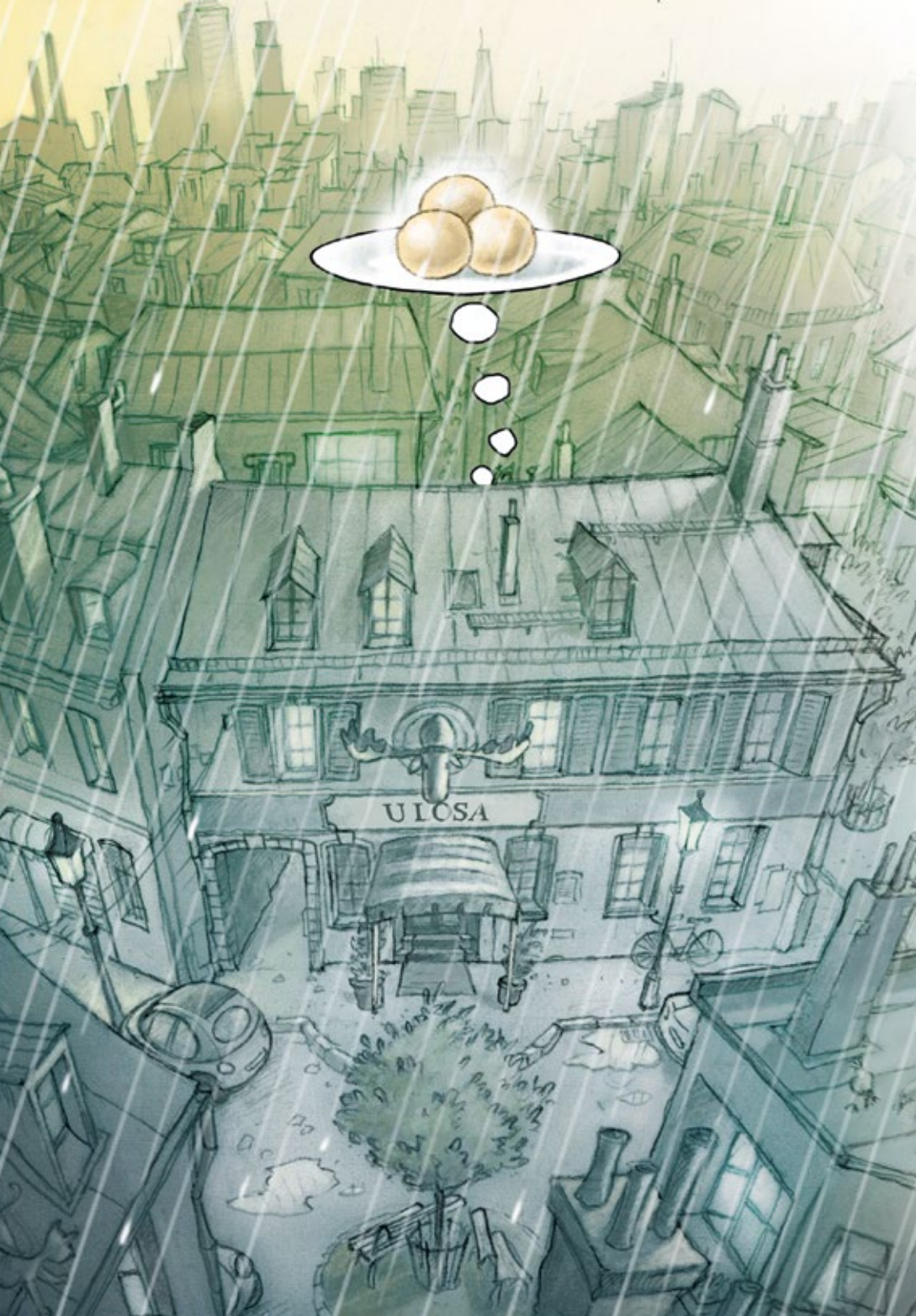
ISBN 978-80-271-1513-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-2524-1 (print)

FRAJER FERDA

Největší smradoch

Jednoho deštivého rána jsem se celý uzívaný nemohl vyhrabat z postele. Po protažení, jedenácti dřepch a sedmi klicích mi začalo pořádně kručet v břiše.

HLAD!

„Lose, už běžím!“ zvolal jsem z plných plic a opustil svůj tichý domov.

K snídaňovému baru restaurace *U Losa* to bylo jen pár kroků.

Zvedl jsem ramena k uším a vyběhl do deštivého počasí.

O pár vteřin později jsem už otevíral první víko – a skoro jsem upadl.

®
„Sakra, co je krucinál tohle???”

Podivně to smrdělo – a ještě mnohem podivněji to vypadalo... Každopádně to ale leželo v mojí oblíbené popelnici, kde bývají houskové knedlíky a další lahůdky!

Na tomto místě bych měl asi poznamenat, že fakt miiluuuju houskové knedlíky! Není nic, co by můj neustále kručící žaludek dokázalo potěšit víc než tyhle hladoučké věcičky.

„Třeba jen špatně vidím,“ brblal jsem si pod nos. „Hodně špatně!”

Musel jsem si to nějak vysvětlit. Tohle bych totiž v žádném případě nejedl.

Měl bych dát kuchaři Bobovi ještě poslední šanci, než si na něj půjdu stěžovat. Je to špičkový kuchař. Koneckonců si myslím, že mýlit se je lidské – tak nějak jsem to aspoň kdysi slyšel. A já určitě nebyl žádný nelida.

Popoběhl jsem tedy k další popelnici. Právě když jsem se ji ale chystal otevřít, rozrazily se zadní dveře u Losa!

„Zatracená krupice! Už toho mám dost!“

Ouvej, ten hlas jsem dobře znal. Ještě nikdy ale nerachotil tak nebezpečně blízko mého ušního bubínku jako teď.

Bleskurychle jsem se za ním otočil, přikrčil se, elegantně se vynořil ven, upaloval jsem do strany, vyskočil nahoru, uháněl jsem, co mi nohy stačily – když vtom jsem zaškobrtl a zasekl se. Určitě to bylo tím, že jsem měl prázdný žaludek.

To je přece jasňačka!

Protivný – a také velmi nadaný – kuchař Bob mě ale chytil.

Já ti ukážu, ty lumpe!

KLOP

ŠUP

